

—Sou partidària d'estendre la mà a Zapatero, com ha fet IU?

—Jo he estat més exigent que alguns altres del meu grup parlamentari. He estat dialogant i negociadora, i gràcies a això he aconseguit coses per al País Valencià: 24 milions per a millorar l'Albufera; que el servei militar compte un any per a la jubilació anticipada; que es donen subvencions a municipis per a fer cinemes culturals; que s'inverteixen diners al Xúquer i es canvie el traçat del transvasament al Vinalopó; que hi haja 20 milions, i no 8 com s'havia previst, per a comprar terrenys al litoral; inversions per als trens de rodalia de València, un milió per al Xàtiva-Alcoi... Els que formen part d'aquesta coalició reivindiquen la meua feina. El meu currículum demostra que és possible de canviar segons quines coses, com ara els plans d'igualtat a l'administració pública o els quinze dies de paternitat per als funcionaris. Maria Teresa Fernández de la Vega, quan visita València, no té res a oferir als valencians. Esteban González Pons, que va ser portaveu del PP al Senat, tampoc. Aquesta és la realitat. Qui lluità per un Estatut de primera no va ser Fernández de la Vega, que al ple del Congrés va dir que era el primer estatut que recollia una carta de drets, i això és mentida. Ho ha dit el Tribunal Constitucional: no hi ha drets, sinó principis que són paper mullat.

—Al cartell electoral, entre més paraules, hi heu inclòs la de "compromís". Això suma vots o en resta?

—Els qui formem part d'aquest gran acord som els qui ens creiem el Compromís, els qui vam lluitar-hi, els qui ens mantenim al Compromís. Compromís significa suma, i és això que fem. Mantenim el nostre compromís amb els ciutadans i els diem que hem après de les errades comeses.

—Al País Valencià, el 2004, PSOE i PP van sumar el 90% dels vots. Ara, el panorama per l'esquerra encara és més atomitzat. Si obteniu un escó, serà molt meritori...

—Representem la unió, la suma d'idees, la il·lusió, l'herència del Compromís... Hem de tenir aquesta veu a Madrid. Si no, tot quedarà reduït a veure qui posa els diners per a la Copa de l'Amèrica i la fórmula 1. Nosaltres sabem quins problemes tenim. Quan dic que calen més trens de Castelló a Vinaròs, no ho dic perquè

tinga cap estudi, sinó perquè ho he patit. Jo visc ací, aquesta és la meua gent.

—Molts votants d'Esquerra Unida mai no votaran el Bloc i ni tan sols saben que el partit s'ha trencat en dos.

—Per això hi ha la campanya, per a dir que som una alternativa de canvi. Tenim entrebancs de tota mena—Canal 9 només ens ha donat un minut per a tota la campanya—, però tenim la nostra arma electoral: gent que treballa a fons, com comprove quan visite totes les comarques. Volen que els represente qui els ha representats aquests quatre anys. Fem política de baix cap amunt, tenim més de 600 propostes per al País Valencià, podeu consultar-les a la nostra web.

—En cas que la vostra acta se la disputaren per pocs vots PSOE i EUPV, qui us agradaria que la recollira?

—Si el diputat no va a Bloc-Iniciativa-Verds, anirà al PP.

—Encara que no obtingueu el diputat, entenc que una petita victòria seria sumar més vots que no EUPV.

—Allò autènticament rellevant és tenir una veu a Madrid.

—Navarresos, canaris, aragonesos... tenen diputats a Madrid. Són tan rendibles com sembla?

—Les Canàries, per exemple, han aconseguit moltes coses als pressupostos. I ara negocien un AVE.

—Acabem amb qüestions concretes: fórmula 1 només al circuit de Xest?

—Fernando Alonso diu que el circuit urbà és més perillós. I no hi ha estudis d'impacte ambiental. Millor invertir en la gent. Coses perilloses i que contaminen, no les vull a la meua ciutat. A més, zones previstes com a verdes al voltant del circuit se substitueixen per edificis.

—Alta velocitat a Barcelona o millora de la rodalia?

—Millora de la rodalia. Hi ha trens de velocitat alta que no demanen la inversió de l'AVE. En tot cas, cal que totes les vies siguen d'ample europeu. És com fer una autovia paral·lela a la AP-7, per comptes d'alliberar-la.

—No a tots els transvasaments?

—Sí. El Tajo-Segura ja s'ha engegat, però no en volem més. La Unió Europea hi és del tot contrària, i nosaltres hi estem d'acord. El que no pot ser és que es contruesca tant. Si no hi ha aigua, això és un contrasentit.

Víctor Maceda

Joan Barres,
ex-alcalde socialista
d'Alboraia (Horta Nord),
és el cap de llista
d'Esquerra Republicana
a la circumscripció de
València. Assenyala
el concert econòmic i
les infraestructures com
les exigències
fonamentals d'un
programa "comú a tots
els Països Catalans".

Quins rèdits n'ha obtingut el País Valencià, de la influència d'Esquerra—amb portaveu valencià inclòs— al Congrés?

—Agustí Cerdà no és el diputat valencià del grup parlamentari. Esquerra creu en els Països Catalans i, per tant, per estratègia electoral i per deixar clara la nació completa, ha fet funcionar el grup parlamentari d'aquesta manera. Agustí, quan ha parlat al Congrés, tant ha parlat del tèxtil de Manresa com del d'Alcoi, de la taronja valenciana i de la d'Alcanar... Aquest canvi també s'estén al programa electoral, que ja no fa referència només a Catalunya i afegeix un apèndix del País Valencià i un altre de les Illes, sinó que per primera vegada aquest programa és únic.

—Agustí Cerdà ocupa el número 4 per Barcelona. És dubtós que pugui eixir, cosa que complica la representació plural de què parlem.

—És un lloc que li ve de gust. En tot cas, tenim clar que Agustí serà al grup parlamentari. Les enquestes sempre ens donen menys que no tenim després. El grup parlamentari continuarà treballant, tant si Agustí hi és com si no. S'ha engegat una dinàmica de Països Catalans que és irreversible.

—Quins són els punts bàsics del vostre programa, per al País Valencià?

“A CiU i al Bloc els és igual que governe el PP”

—El nostre estandard és el concert. Els propers deu anys s'ha d'eixugar el dèficit i hem d'arribar al concert. Els navarresos, espanyols de soca-rel, on hi ha l'Opus i governa el PP, ja el tenen. Si tornem a ser necessaris, el concert econòmic serà bàsic. També resulta irracional que hi haja deu quilòmetres de via única entre Tarragona i Castelló, és irracional que hi haja tants peatges, volem els ports i els aeroports, volem que s'aplique a fons la nova cultura de l'aigua i posar fi al monocultiu del turisme, amb el suport a la indústria tradicional.

—**Vau recollir 13.300 vots l'any 2004 i 11.700 el 2007. Quin resultat seria bo per a Esquerra, al País Valencià?**

—Continuar creixent. Som a la fase bíblica de “creixeu i multipliqueu-vos”. Ara potser som una brisa, però hem d'estar preparats quan el vent ens permeta d'anar a velocitat de creuer.

—**“L'evolució imparable” que diu el vostre lema electoral, vaja.**

—L'esquerra del País Valencià ja no té recorregut. Les fórmules del PC per no presentar-se com a tal —IU, Entesa, Compromís...— i alhora fer de gallina cloca ja no tenen cap recorregut. Calen programes clars, de futur, amb un projecte de país. La sopa de sigles no porta enlloc, i s'ha vist amb el Compromís. La societat valenciana no és més dretana que les altres, sinó que l'esquerra hi és molt dolenta.

—**Però us presenteu amb un cognom que fa pensar en futures coalicions: Esquerra – País Valencià, Sí.**

—És un partit que registrarem per fer una Nafarroa Bai. Quan ens convidaren a accedir al Compromís, veiérem que era infumable, que era el mateix de sempre, un pacte per a no moure el cul de diverses cadires, sense un projecte... Amb aquesta denominació, piquem l'ullet.

—**A qui? Us agradaria anar de braç amb el Bloc i Iniciativa, per exemple?**

—Nosaltres vàrem adreçar-nos al Bloc, abans no es constituïra el Compromís, a fi d'unir-nos-hi i d'anar amb ells a negociar amb la resta. Ens van dir que no dues voltes, i aleshores vam veure clar que calia anar fent via, gaudir d'aquesta travessa fins que les circumstàncies permeteren un acord a l'estil navarrès o balear, sense sopa de sigles i amb voluntat de romandre un mínim de dues legislatures a tots els comicis que es convocaren.

—**Nafarroa Bai no es presenta com a tal a molts municipis. Eusko Alkartasuna, el PNB i Aralar concorren separatament a molts pobles.**

—I l'electorat els castiga.

—**A l'àmbit local costa de mantenir aquesta mena d'acords; és on més suren les diferències personals.**

—Perquè hi manca un projecte a llarg termini. Passa que hi ha partits que volen pactar amb el PP. Nosaltres tenim clar que mai no pactarem amb el PP. Qui vulga pactar-hi, no pot formar part d'un País Valencià, Sí.

—**Vós proveniu del PSOE, el coneixeu bé. Esquerra tornarà a tenir-hi una relació estreta, al Congrés?**

—Podem arribar a acords, o no, amb el PSOE. No ens és igual que governe el PSOE que el PP. A CiU o al Bloc, els és igual. A nosaltres, no. Però podem no pactar amb el PSOE. Dependrà de quina política social vulga fer. Si s'estima més de pactar amb CiU i PNB, els avenços en aquest camp no seran notables.

—**Acabem. Al País Valencià, i tret de PP i PSOE, hi ha més publicitat d'Esquerra que no de la resta de partits...**

—La resta de partits s'apunyalen els uns als altres, estan desfets, s'han furtat els diners i s'han dessagnat. Nosaltres tenim els diners que teníem, però es nota més. Uns altres s'han estimat més gastar-se més de la meitat del pressupost en una bustiada... Nosaltres pensem que el nostre electorat ja està format, i per això prioritzem la presència al carrer. Busquem la normalització d'Esquerra. No volem ser notícia només quan ens visiten els fatxes. La qualitat democràtica d'una societat es percep en qüestions com aquesta: que la gent s'adone que Esquerra és una força votable, més enllà del vot de la por. El vot útil és el que dicta el cor: Vols concert econòmic? Vota Esquerra. Vols infraestructures? Vota Esquerra.

Victor Maceda